Alexandru era un mic băiat din Rusia, care venise cu părinții într-un mare oraș american. În jurul lui, oamenii mari se mișcau rapid și vorbeau cu voci șoptite. Nimeni nu părea să-l observe sau să vadă aceleași lucruri pe care el le vedea târându-se în umbră.

La capătul coridorului era un dormitor întunecos, unde stătea întinsă în pat bunica lui dragă, acum grav bolnavă. Acum, ea nu mai putea să îi cânte…

Lui Alexandru îi era frică să meargă în cameră.

Trâmbițe se auziră în depărtare și sunetul lor se apropia din ce în ce mai mult, devenind mai puternic cu fiecare secundă ce trecea. Camera se umplu cu miros de tămâie. O crăpătură precum un fulger despică încăperea, iar din icoană ieși Arhanghelul Mihail cu sabia în mână, călare pe un armăsar ceresc.

În fața blocului său, trecu pe lângă un băiat vecin care chicoti și îi șopti ceva fratelui său la ureche. Alexandru luă pana roșie din buzunar și i-o oferi băiatului, care rămase mut de uimire văzând acest gest.